

[Finansministeren.]

stilling i udlandet ved at sige disse rigtige ting om vort land, så må jeg have lov til at sige, at dette lyder for naivt. Jeg synes ikke, det ærede medlem bør bruge den slags vendinger. Tror man virkelig nogetsteds i denne sal, at de store internationale organer, OEEC, Atlantpagtorganisationen o. s. v., skulle være så dårligt underrettet, at de ikke i store træk kender både vort skattniveau, vort militærudgiftsniveau og vor levestandard sammenlignet med andre landes? Mener man virkelig, at jeg skulle gavne vort land ved at forsøge at tegne et billede, som ville være misvisende, ved at fortælle, at vore militærudgifter var store i forhold til andre landes? Jeg tror ikke på, at Danmark kan lave nogen spekulation i retning af at tegne vore forhold anderledes, end de er. Når jeg derfor har tegnet det billede, som jeg ved andre lejligheder har tegnet, og som går ud på, at vi har betydelige vanskeligheder, så betyder det naturligvis ikke i denne forbindelse, at vore vanskeligheder er større end mange andre steder. Frankrig har meget store vanskeligheder, England har meget store vanskeligheder, og det samme gælder forskellige andre lande indenfor Atlantpagten. Det, jeg har gjort nu, er at sammenligne os med andre, og det er ikke at tale, som om vi ingen vanskeligheder havde.

Til det ærede medlem hr. Viggo Starcke vil jeg blot sige, at det sted i det ærede medlems tale, som jeg sigtede til med mine bemærkninger om den korte eller lange tjenestetid i Amerika, var ikke det sted, det ærede medlem udtalte sig om. Det var altså ikke citatet af det pågældende tidskrift; det ærede medlem havde blot et sted i sin tale sagt, at Amerika havde en forholdsvis kort tjenestetid, og derefter kunne man tegne sig frivilligt. Jeg mener, at 24 måneder er en forholdsvis lang tjenestetid, men iøvrigt tror jeg ikke, der er nogen meningsforskel mellem os på dette område.

Jeg takker det ærede medlem fru Inger Merete Nordentoft for udtalelsen om „Land og Folk“, selvom den var noget for spagfærdig, synes jeg nok. Jeg skal gerne imødekomme det ærede medlems opfordring til at gentage noget af det, jeg sagde ved den lejlighed, vi har talt om i aften. Jeg har forøvrigt sagt en del af det allerede, f. eks. sagde jeg også ved den lejlighed de ting om pressen, både den vestligt orienterede og „Land og Folk“, som jeg har sagt i aften. Jeg sagde også, at skylden for spændingen i verden efter min mening ikke udelukkende hviler på den ene side, men jeg sagde

tillige, at når jeg for mit vedkommende i sin tid stemte for vor tilslutning til Atlantpagten, og når jeg stadig mener, at denne tilslutning har været rigtig, hang det i væsentlig grad sammen med visse forhold på den østlige side af jerntæppet. Jeg skal gerne på den givne foranledning gentage, hvad jeg sagde om disse forhold. Jeg tænker på, at Sovjetunionen efter krigen opretholdt meget store militære styrker, samtidig med at de vestlige lande i vidt omfang nedrustede. Jeg sigtede til den utryghed, det måtte skabe i verden, at så meget af, hvad der foregår øst for jerntæppet, er meget lidt oplyst. Jeg sigtede til den utryghed, det måtte skabe, når man så den skæbne, de baltiske lande har haft, og de begivenheder, der fandt sted i Czekoslovakiet for tre år siden. Jeg sagde, at disse begivenheder har bidraget til at skabe en betydelig utryghed i verden, og det har for mig været en væsentlig faktor, da jeg skulle bestemme, om jeg skulle stemme for vor tilslutning til Atlantpagten eller ej, og at jeg ikke har fortrudt den stilling, jeg tog ved den lejlighed. Dette forhindrer ikke, at der kan være fejl på begge sider, eller at oplysningen i den vestlige verden ikke er fuldkommen. Det har jeg også talt om i aften, og det vedstår jeg. Jeg håber, at denne gengivelse af mine tidligere udtalelser, som jeg her har fremsat, vil tilfredsstille det ærede medlem.

Aksel Larsen: Jeg har vel pligt til at meddele, at mit parti ikke kan stemme og ikke vil stemme for den afpareringsdagsorden, de ærede medlemmer hr. H. C. Hansen, hr. Elgaard og hr. Fibiger har foreslået. Jeg kan ikke undlade samtidig at gentage, hvad jeg har sagt så mange gange før, at jeg finder, det er en parlamentarisk uskik, at man, når der bliver foreslået en oppositionel dagsorden, ikke har mod til at stemme den ned, men i stedet for fra majoritetens side herinde foreslår en afpareringsdagsorden.

Jeg vil dernæst bemærke om den af de ærede medlemmer hr. H. C. Hansen, hr. Elgaard og hr. Fibiger foreslåede dagsorden, at den jo strider mod det, regeringens repræsentanter har sagt i debatten her. Det, finansministeren har oplyst, er, at regeringen fra maj 1952 planlægger at forlænge den militære tjenestetid til 18 måneder. I det foreliggende forslag til dagsorden står der, at man giver tilslutning til at gennemføre 18 måneders tjenestetid fra maj 1953. Det er ikke det samme, som finansministeren har sagt, det er ikke det samme, som